

ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (Rimestad), kun fremdrage et enkelt Punkt af hans Foredrag. Han yttrede først, at det var aldeles ligegyldigt for et Lands Forfvar, i hvilken Retning man byggede Jernbanerne, navnlig behøvede man derved ikke at tage Hensyn til at føre dem gennem befæstede Punkter; naar man havde Fæstninger, kunde man saaledes bygge Jernbanerne uafhængigt af dem. Men da den ærede Rigsdagsmand kom til at forklare, hvorledes en lille Afdeling, der retirerede for en overlegen Tjende, havde at iværksætte sin Retraite ved Benyttelse af en Jernbane, fremhævede han Nødvendigheden af, at der laa et stærkt Fort, som han udtrykte sig, ved Grændsen, hvor Jernbanen førte ind paa Heden, hvilket maatte forsvares, for saaledes at gjøre det muligt for den retirerende Afdeling at oprulle, som han sagde, Jernbanen efter sig. Det forekommer mig, at Dverreensstemmelsen mellem den ærede Rigsdagsmand og os, der holde paa Fæstningernes Betydning, efter denne Indrømmelse er overordentlig stor. Vi holde kun paa at benytte de bestaaende Fæstninger, og navnlig i det concrete Tilfælde Fredericia, som har en ganske bethdelig Fordeel fremfor den nye Fæstning, som den ærede Rigsdagsmand vil anlægge midt paa Heden. Det synes mig, at den ærede Rigsdagsmand ikke bedre har kunnet tilintetgjøre Betydningen af den Argumentation, han har fremført, end netop ved den paapegede af ham gjorte Indrømmelse.

Uindahl: Dersom ikke den høitærede Indenrigsminister havde aabnet Forhandlingen om Sagen i dens Almindelighed med den bestemte Erklæring, at han ikke kunde modtage Loven, som den nu foreligger, fortollende sine Yttringer saaledes, at det i Særdeleshed maatte angaae de Retninger, der nu ved tredie Behandling ere vedtagne, men at han haabede, at det vilde lykkes ham, ved senere Forhandlinger i det andet Thing, saavel som i dette, at give Loven en saadan Forandring, at den kan vinde Regjeringens Tilslutning — dersom, siger jeg, dette ikke var gaaet iforveien, vilde jeg have været sat i den Nødvendighed, at maatte stemme

imod Loven, saameget jeg endog saa kunde ønske at understøtte den yndste Befolknings Attraa om at blive deeltagiggjort i de saakaldte Jernbanegoder. Den Retningslinie, Lovforslaget nu har vedtaget fra Aarhus til den slesvigiske Grændse, thi det er jo det Stykke, hvorefter Tvisten har driet sig, forekommer mig og har bestandig forekommet mig at være i den Grad ufrugtbar for Jyllands Kultur paa ethvert Standpunkt, baade med Hensyn til Agerdykning og Handel, at jeg paa ingen Maade kan finde det forsvarligt for mig som Rigsdagsmand, at give min Stemme til, at en saadan Retning faaer Lovskraft, og derved see en fremtidig fornuftig Udvikling af en Jernbanelinie imod Syd standset og umuliggjort. Det kan gjerne være, og jeg vil antage det, at det snart vil vise sig nødvendigt at lægge Sidelinier til de Havnepunkter, som man nu aldeles har kastet bort, men selv om dette var blevet tilføjet Loven, vilde jeg dog ikke have kunnet stemme for den; thi det er ikke blot om disse enkelte Handelspunktets Vigtighed med Hensyn til deres Forbindelse med Hovedlinien at det dreier sig, men i det Hele taget om at faae Linien ført igennem de stærkest og bedst befolkede Egne i Jylland, saaledes at det Overflod eller Tilflugt, som Banen i de nærmeste Decennier kan give, kan bidrage til at formindste det positive Tab, vi ere udsatte for ved at være bundne af en tidligere Lov om en Jernbane fra Aarhus til det vestlige Vækken af Limfjorden. Ikke at jeg nogensinde har misundt eller misunder den Deel af Jyllands Befolking, som faaer Jernbanelinien, at den bliver deeltagiggjort i Goderne af en Jernbane, men jeg har betragtet denne Linie for at være i den Grad foregribende Fremtiden, at jeg ikke har troet i nogen Henseende at kunne forsvare, at Landets Finantser skulde bære et saa bethdeligt aarligt Tilflugt. I det jeg haaber, at Lovforslaget i det andet Thing vil modtage saadanne Endringer, at det endnu kan blive muligt at see et heldigt Resultat komme ud af vore Jernbaneforhandlinger, og at de ikke denne Gang skulde være ligesaa frugtesløse som tidligere, vil jeg bidrage til at føre Sagen over i det andet Thing ved nu at stemme for Loven.